



ע"פ (מרכז) 27675-10-16 - חברת טריגוסין בע"מ ח.פ. נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"פ 27675-10-16 חברת טריגוסין בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל
ע"פ 9596-10-16 ברוך יוסף נ' מדינת ישראל
לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן כב' השופט ד"ר שמואל
בורנשטין
המעוררים
1. חברת טריגוסין בע"מ ח.פ.
2. יאיר רוזנקרנץ 3. ברוך יוסף

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המעוררים 1-2 ובאי כוחם עו"ד בנימין קריתי ועו"ד זוכמן

המעורר 3 ובא כוחו עו"ד עמי סביר

ב"כ המשיבה עו"ד דחן עמידור

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

(מערער 3)

בהסכמת מערער 3, שקיבל את המלצת בית המשפט באמצעות בא כוחו ובנוכחותו, אנו דוחים את הערעור.

חזקה על הממונה על רישוי סחר במטבע חוץ שישקול את כל השיקולים הראויים באשר לחידוש רישיונו של המערער.



<#3#

ניתן והודע היום י"ז טבת תשע"ז, 15/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערערים.

שמואל בורנשטיין,
שופט

זהבה בוסתן,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד

פסק דין

(מערערים 1-2)

מערערים 1-2 הורשעו לאחר שמיעת ראיות בת"פ 31611-11-11 (בית משפט השלום בראשל"צ) בעבירה של שימוש במקרקעין הטעון היתר ללא היתר ובניגוד לתוכניות החלות על המקרקעין, ולאחר שהופעלו בקרקע שבבעלות המערערת 1, שמערער 2 הוא מנהלה, השכרת חדרי אירוח.

המערערת 1 נידונה לקנס בסכום של 40,000 ₪ וחויבה לחתום על התחייבות בסכום של 150,000 ₪ בתנאים המפורטים בגזר הדין.

המערער 2 נידון לתשלום קנס בסך 30,000 ₪ ולחתימה על התחייבות בסך 100,000 ₪ בתנאים המפורטים בגזר הדין.

הערעור מכוון כלפי הכרעת הדין וכלפי הרשעת המערערים.

במהלך הדיון בפנינו צמצם ב"כ המערערים 1-2 (להלן: "המערערים") את הערעור כך שהוא מתייחס לדחיית הטענה של הגנה מן הצדק שהעלו המערערים בבית משפט קמא בעקבות אמירה של בית המשפט העליון בעתירה שהגישו כנגד התוכנית החלה על המקרקעין, ככל שהיא מתייחסת להגבלת השימוש למטרה תעשייתית.

כמו כן טוענים המערערים כי שגה בית משפט קמא כאשר לא נמנע מהרשעת המערער ובכך לא קיבל



את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו ביצוע עבודות של"צ.

לאחר שבחנו את הכרעת הדין של בית משפט קמא, שהתבססה על עדויות המפקחים שביקרו בשטח נושא הערעור ועל מסמכים שהוגשו בבית משפט קמא, ואשר חיזוק להם מצא בשתיקת המערער 1, הגענו למסקנה כי לא מדובר בהתנהגות חריגה או שערורייתית של רשויות התכנון בכל הקשור לאיסור השימוש בשטח חקלאי למטרות מסחריות, כפי שהשתמשו בו השוכרים מטעמם של המערערים למטרת חדרי אירוח ולא למטרה תעשייתית.

איננו מקלים ראש באמירה של בית המשפט העליון הנוגעת לאנומליה שיצרו גופי התכנון ולהמלצה שהמליץ אך אין בכך כדי להקנות למערערים הגנה מן הצדק המצדיקה את זיכויים מטעם זה בלבד, שכן יתר רכיבי העבירה הוכחו מעל ספק סביר.

איננו מקבלים את עתירת המערער 2 להימנע מהרשעתו שכן גם אם מדובר ב"עבירה אסדרתית" שיכולה לסבול העדר הרשעה, לא הוכח בפני קצינת המבחן, כמו גם בפני בית משפט קמא, וכמו גם בפנינו, הנזק הקונקרטי שייגרם למערער 2 כתוצאה מהרשעתו.

איננו מטילים ספק כי לאור נתוניו של המערער, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן שהיה בפני בית משפט קמא, נגרם לו נזק תדמיתי כתוצאה מהרשעתו אך אין בנזק זה כדי להצדיק הליך של אי הרשעה.

בית משפט קמא שקל את כל השיקולים הראויים אשר באו לביטוי בהטלת קנסות שסוטים ממתחם הענישה גם כאשר מדובר בעבירה נושא הרשעתם של המערערים 1-2.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

<#3#

ניתן והודע היום י"ז טבת תשע"ז, 15/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערערים.

שמואל בורנשטיין,
שופט

זהבה בוסתן,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד